

Die Linke: Met achtkoppig team ertegenaan

Portret Die Linke

Achtergrond - 27 juni 2013

Niet met één, maar met acht lijsttrekkers gaat Die Linke de verkiezingsstrijd aan. De meest prominente van hen, Gregor Gysi, ligt onder vuur vanwege zijn Stasi-verleden. Nog steeds wil geen enkele andere partij met Die Linke samenwerken. Toch hopen de socialisten wel door de kiezer als potentiële regeringspartij serieus te worden genomen. In haar verkiezingsprogramma zet de partij in op nivellering.

Niet langer op de barricade, maar juist luisteren, verbinden en uitnodigen. Door iets kalmer campagne te voeren, moeten de mensen thuis Die Linke als potentiële regeringspartij gaan zien. Dat willen Linke-partijvoorzitters Kipping en Riexinger graag. Maar niet iedereen in de partij is het met hen eens. En vooralsnog wijzen alle andere partijen een samenwerking af.

Die Linke is in 2007 ontstaan uit de PDS, de democratische opvolger van de Oost-Duitse communistische partij SED, en de WASG. Deze Wahlalternative für Arbeit und soziale Gerechtigkeit werd in 2004 opgericht door kritische sociaal-democraten en vakbondsleden die de SPD te flets vonden.

Onder leiding van voormalig SPD-prominent Oskar Lafontaine (69) en ex-communist Gregor Gysi (65) werd Die Linke bij uitstek de partij die ontevreden burgers aansprak. De West-Duitse Lafontaine was populair in het Westen en Gysi, die als advocaat in de DDR belangrijke Oost-Duitse dissidenten had verdedigd, in het Oosten van Duitsland. Samen haalden ze zo bij de Bondsdagverkiezingen van 2009 bijna 12 procent van de stemmen.

Gematigder maar ongewild

Toen Lafontaine in 2010 zijn ambt moest neerleggen door ziekte raakte de partij uit balans. Die Linke kwam in een bestuurscrisis terecht. In de zomer van 2012 werden de gematigde Katja Kipping en Bernd Riexinger samen tot voorzitter gekozen. Hun doel: de partij iets te verburgerlijken en dichterbij het regeringspluche te brengen.

Die Linke heeft nu een nauwkeurig uitgebalanceerd team voor de verkiezingen: vier mannen, vier vrouwen, vier *Ossis* en vier *Wessis*

De partijen waarmee ze willen regeren - de Groenen en de SPD - wijzen samenwerking echter af. Ook bij de kiezers slaat de nieuwe koers niet echt aan: bij de laatste deelstaatverkiezingen in Nedersaksen in januari haalde Die Linke de kiesdrempel niet. Ze kregen 3 procent van de stemmen.

Daarnaast kwam de stabiele factor en fractievoorzitter van de partij Gysi begin dit jaar zwaar onder vuur te liggen. De Oost-Duitse publiekslieveling wordt al jaren geplaagd door geruchten over Stasi-contacten die hij als advocaat in de DDR zou hebben gehad. Nu wordt hij ervan verdacht daarover onder ede te hebben gelogen. De Bondsdag heeft zijn immuniteit als parlementariër in januari opgeheven. Inmiddels is het Openbaar Ministerie een nieuwe zaak tegen hem begonnen.

Verkiezingsprogramma

Omdat de partij Gysi niet wil laten vallen, maar ook niet op één wil zetten, heeft Die Linke hem uiteindelijk samen met zeven anderen tot lijsttrekker benoemd. Met onder andere grote belofte Sahra Wagenknecht - zeer links en partner van Oskar Lafontaine - en relpoliticus Dietmar Bartsch, hebben de socialisten nu een nauwkeurig uitgebalanceerd team voor de verkiezingen: vier mannen, vier vrouwen, vier *Ossis* en vier *Wessis*. Het past perfect bij het voor Die Linke typische quota-denken.

In haar verkiezingsprogramma '100 Prozent sozial' zet de partij in op nivellering. Het partijcongres - vaak door strijd verdeeld - keurde het in juni zonder veel problemen goed. Die Linke wil bijvoorbeeld inkomens boven een miljoen euro belasten met 75 procent, bijstandsuitkeringen verhogen van 382 naar 500 euro per maand en een minimumloon invoeren van 10 euro per uur. De discussie over een terugkeer naar de oude valuta in de Europese crisislanden, enkele weken voor het congres opgeworpen door Lafontaine, werd op het partijcongres door Reixinger beëindigd: Die Linke pleit nu officieel niet meer voor het einde van de euro. De partij wil bij de verkiezingen 10 procent van de stemmen halen. In de peilingen schommelt ze rond de 6 procent.

Zonder Lafontaine

Die Linke hoopte nog op een terugkeer van Oskar Lafontaine in de landelijke politiek. Verschillende partijgenoten riepen hem daartoe op, omdat ze met de ervaren politicus - hij was onder meer 13 jaar lang minister-president van

Saarland - een betere kans dachten te maken bij de verkiezingen. Lafontaine wakkerde speculaties over een terugkeer zelf aan door te overwegen zich in zijn deelstaat Saarland op de kieslijst voor de Bondsdagverkiezingen te laten zetten. Dan had hij met een zogeheten *Direktmandat* als direct gekozen vertegenwoordiger in de Bondsdag gekozen kunnen worden. Eind april liet hij weten daar toch vanaf te zien.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel:

<https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3122/die-linke-met-achtkoppig-team-ertegenaan>